

מ"ת 71073/01/24 - מדינת ישראל נגד מחמוד אבו אלקעאן

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

מ"ת 71073-01-24 מדינת ישראל נ' אבו אלקעאן (עציר)

לפני כבוד השופט שמואל מלמד

המבקשת

מדינת ישראל

ע"י ב"כ עו"ד צופיה טייץ

נגד

המשיב

מחמוד אבו אלקעאן

ע"י ב"כ עו"ד מחמוד נעאמנה

החלטה

1. לפני בקשה לפי סעיף 21 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה-מעצרים), תשנ"ו-1996 (להלן: "חוק המעצרים") למעצרו של המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים המתנהלים נגדו במסגרת תיק פלילי 71101-01-24.

כתב האישום:

2. כתב האישום אשר הוגש נגד המשיב ביום 30.1.24 מיחס לו את העבירות:

א. החזקת סם מסוכן שלא כדין ושלא לצריכה עצמית - עבירה לפי סעיפים 7 (א) ו- (ג) רישא לפקודת הסמים (להלן: "הפקודה").

ב. החזקת כלים להכנת וצריכת סם מסוכן - עבירה לפי סעיף 10 רישא לפקודה.

3. עובדות כתב האישום הן כדלקמן:

ביום 14.1.24, בשעה 14:30 או בסמוך לכך, החזיק הנאשם בסלון דירת מגוריו, שברחוב הגדוד העברי 14 דירה 2, בבת ים (להלן: "הדירה"), סמים מסוכנים, בכמות שלא לצריכה עצמית, כשהם מחולקים ל 3 שקיות, שלא כדין וללא היתר מהמנהל, כמפורט להלן:

א. סם מסוכן מסוג COCAINE (להלן: "קוקאין"), במשקל 485.085 גרם נטו.

ב. סם מסוכן מסוג קנבוס, במשקל 386.26 גרם נטו.

ג. סם מסוכן מסוג חשיש, במשקל 2.256.49 ק"ג נטו.

בנוסף לסמים המסוכנים החזיק הנאשם בסלון הדירה 2 משקלים דיגיטליים וכן החזיק הנאשם בחדר השינה בדירה, בכסף מזומן בסך של 5,720 ₪.

טיעוני ב"כ הצדדים:

עמוד 1

4. ב"כ המבקשת טענה בדיון לפני כי מדובר באירוע בדירת מגורים של אדם שבסלון הדירה נתפסים סמים בכמות גדולה מסוגים שונים.

ב"כ המבקשת התייחסה לדוחות הפעולה, וטענה כי המשיב משלם שכירות 4,200 ₪ בחודש לבעלת הדירה. הוא היחיד שמשלם חשבונות בדירה. ניתן להבחין בדירה שזו דירת יחיד עם מיטה בודדה. ב"כ המבקשת טענה כי המשיב שינה גרסתו לגבי האנשים שמתגוררים בדירה בתחילה שגר לבד ובהמשך ציין שמות של אנשים. טענה ב"כ המבקשת כי טענת ב"כ המשיב, שמדובר ברשות הרבים אינה נכונה, המשיב משלם על הדירה ומתגורר לבדו, כפי שמוסר בזמן אמת לשוטרים במקום. ב"כ המבקשת הפנתה לתמונות של הדירה וציינה כי מדובר בדירה קטנה.

5. טען ב"כ המשיב בדיון לפני כי אין ראיות לכאורה בתיק זה, או ראיות המספיקות לצורך ההליך הזה. טען כי בשל הבעייתיות יש צורך בשחרור המשיב. ב"כ המשיב טען כי המשטרה ניגשה לתיבת דואר בבניין משותף, מושכת משם מפתח שפותח את דלת הדירה. טען כי הוא מניח שמודיע מסר למשטרה שיש מפתחות בתיבת הדואר הוא מי שרצה להפליל את המשיב. לטענתו העובדה שהמפתח בתא הדואר מלמד שיש נגישות לאחרים לדירה. טען כי אף המשיב אומר שיש מפתח אחד שהוא שם בתיבת הדואר והשני אצל שוכרים קודמים, מי שלן בדירה יודע שהמפתח בתיבת הדואר.

ב"כ המשיב טען כי אין מחלוקת שאין ראיה חפצית או טביעת אצבע או DNA. לאור הכפירה של המשיב הבדיקה של טביעות אצבע מתחייבת, דבר שאין אינדיקציה בתיק אם נעשה. ב"כ המשיב טען כי המשיב לא התנגד לעיכוב או מעצר או חיפוש, לא הכשיל, לא שיבש, לא שתק בחקירה. וטען כי הדירה היא סוג של רשות הרבים, טען טענה זו לאור עדות בעלת הדירה, שאומרת שביקרה 3 פעמים אחרי שהשכירה, ראתה שם בחורים נוספים שגרים בדירה חוץ מהמשיב. לכן ב"כ המשיב טען כי זה סמים שנתפסו ברשות הרבים וכי אין ראיה אחרת. לטענתו חזקת המקום יכולה לקשור כשיש לו חזקה בלעדית במקום ואין גישה לאחרים.

דין והכרעה:

6. בהתאם להוראת סעיף 21 לחוק המעצרים, מעצרו של נאשם עד תום ההליכים המשפטיים המתנהלים נגדו בהליך העיקרי תלוי בהתקיימותם של שלושה תנאים מצטברים ואלה הם: קיומן של ראיות לכאורה להוכחת האשמה; קיומה של עילת מעצר; היעדר חלופה אשר הולמת את מטרת המעצר תוך פגיעה פחותה בנאשם. במסגרת זו ניתן לבדוק גם את האפשרות להורות על מעצרו של הנאשם בתנאי פיקוח אלקטרוני, או לבחון חלופות מעצר אחרות. החלטה זו תיוחד לשאלת קיומן של ראיות לכאורה.

בחינת קיומן של ראיות לכאורה בשלב הדיון בבקשה למעצר עד תום ההליכים אינה בחינה אם להרשיע נאשם או לזכותו, אלא בחינת קיומו של פוטנציאל הרשעה. בחינה זו נעשית בתחילתו של ההליך הפלילי ולא בסופו ומכאן כי עניינה באומדן הסיכוי להרשעה על בסיס הערכת הראיות הגולמיות והמכלול הראייתי הלכאורי כולו.

לאורך הזמן גובשו בפסיקת בית המשפט העליון אמות מידה לבחינת קיומן של ראיות לכאורה בהליך מעצר.

בהתאם לסעיף 21(ב) לחוק המעצרים, בשלב בו מתבקש מעצר נאשם עד לתום ההליכים נגדו, יבדוק בית המשפט האם הראיות הגולמיות שבידי התביעה מקימות סיכוי סביר להוכחת אשמתו לאחר קיום הליך הוכחות. בשלב המעצר

נדרש בית המשפט לבחון האם יש בראיות פוטנציאל להרשעת הנאשם בתום ההליך המשפטי. למעשה בית המשפט אינו נדרש בשלב זה לעמוד על משקלן של הראיות ומהימנות העדים, בחינה השמורה להליך העיקרי, אלא עליו לבחון האם קיים סיכוי סביר שעיובו של הראיות הגולמיות במהלך המשפט יוביל לביסוס אשמת הנאשם מעל לספק סביר (ראה בש"פ 8311/13 אברמוב נ' מדינת ישראל, פסקאות 20-21 (19.12.2013)). אף ראיות נסיבתיות, נפסק, עשויות לבסס תשתית לכאורית למעצר עד תום ההליכים, מקום שהן מצטברות לכדי מסכת ראייתית רצופה שיש בה פוטנציאל להרשעה, ושהסברי הנאשם אינם מחלישים את "התרחיש המפליל" העולה ממנה (בש"פ 3484/14 מדינת ישראל נ' חיימוב (22.5.2014); בש"פ 898/15 עזיז נ' מדינת ישראל (19.2.2015)).

בצד זאת נפסק, כי מקום בו קיים כרסום של ממש בפוטנציאל הראייתי הגלום בראיות בשלב הלכאורי, על בית המשפט לשקול אם להימנע כליל ממעצר או להסתפק בשחרור הנאשם לחלופת מעצר (בש"פ 2607/10 פיניאן נ' מדינת ישראל, פסקה 13 (18.4.2010); בש"פ 352/11 ברי נ' מדינת ישראל, פסקאות 7 ו-9 (25.1.2011)).

7. לאחר שבחנתי את חומר הראיות שהוצג לפניי ונתתי דעתי לטיעוני באי כוח הצדדים, בהתאם לאמות המידה החלות בשלב דיוני זה של הליך המעצר, הגעתי לכלל מסקנה כי קיימת תשתית ראייתית לכאורית המבססת סיכוי סביר להרשעת המשיב בעבירות המיוחסות לו.

אסקור להלן את עיקרי התשתית הראייתית הלכאורית לכתב האישום ולאחר מכן אנמק מסקנתי.

א. גרסת המשיב מיום 14.1.24 שעה 21:10 - מסר כי גר בדירתו בבת ים שברחוב הגדוד העברי 14 עם עוד אנשים: אחיו אחמד ויעקב העובד בשוק. מסר כי לא משתמש בסמים ושכר את הדירה. מסר כי הסמים לא שלו ואינו יודע מי שם לו את זה בביתו. מסר כי אחיו אינו משתמש בסמים ויעקב כן משתמש. נתן לשוטר את הטלפון של יעקב ושל אחיו. לגבי המזומן שנתפס בדירה טען כי הכסף שייך לו. מסר כי כשהגיע לדירה בשבת לא היה אף אחד ולא ראה את השקיות.

ב. הודעתו של המשיב מיום 17.1.24 שעה 14:12 - מסר כי אינו קשור לסמים ואינו יודע איך הגיעו. מסר כי הכסף שנמצא שייך לו אבל אינו יודע איך הגיעו הסמים. מסר כי הדירה על חוזה על שמו ולדירה מפתח אחד שתמיד נמצא בתיבת הדואר. מסר כי השוכר הקודם לא הספיק להביא לו את המפתח הנוסף של הדירה. מסר כי אין מצב שימצאו דנא שלו על הסמים. לא ראה את שקית הסמים קודם לכן. מסר כי הגיע במוצאי שבת מאוחר וישב ליד הטלוויזיה קצת ואז הלך לישון ולא שם לב לשקית סמים.

ג. גרסת המשיב בהודעתו מיום 23.1.24 שעה 10:19 - מסר כי לא מדובר ביעקב שהיה בעימות. זה לא היעקב שחי אצלו בדירה. מסר כי לא יודע איפה אותו יעקב נמצא. מסר כי לדירה יש רק מפתח אחד ו"תמיד שמים את המפתח בדואר". מסר כי אינו קשור לסמים ולא יודע איך הגיעו לדירה. מסר כי לא ראה אותם. וחזר על הגרסה "זה לא שלי בכלל, אם יש לי סמים מה יש לי לעשות באלה אני לא משתמש בזה ולא סמים לא אלקוהול לא משתמש בכלום". מסר כי מפתחות הדירה תמיד נמצא בדואר ואינו יודע מי נכנס אחרון לדירה. מסר כי "מי שמכיר ויודע שזה בדואר מדברים איתי ונכנסים באישור שלי". מסר כי הבין מבעלי הדירה כי גם לדייר הקודם יש מפתח לדירה.

ד. עימות בין המשיב ליעקב אברהם מיום 23.1.24 שעה 09:00 - המשיב אומר כי לא יעקב הזה הוא היעקב

שמסר בהודעה הקודמת כי גר עימו בדירה שבה נתפסו הסמים. המשיב מסר כי היעקב שמולו מתבצע העימות מעולם לא היה בדירת המשיב שבעיר בת ים.

ה. דוח פעולה של רס"ר רזגן טל מיום 14.1.24 שעה 20:00 - מסר כי הגיע לדירה יחד עם כלב מוסמך לאיתור סם. הכלב הופעל ברחבי הדירה ואז בעקבות סימון הכלב נתפסו: חומר חשוד כמריחואנה במשקל 463 גרם, חומר חשוד כחשיש במשקל 2.300 גרם ברוטו. וחומר החשוד כקוקאין במשקל 515 גרם ברוטו. וכסף מזומן בסך 5,000 ₪. מסר כי לא בא במגע עם הראיות שנתפסו ואינו חלק משרשרת הסם.

ו. דוח פעולה של סמ"ר עידו וידל מיום 14.1.24 שעה 20:30 - צוין כי היה חלק מצוות בילוש על אזרחי ותצפת על השביל המוביל לכניסה לבניין מספר 14. בשעה 15:30 קיבל בקשר דיווח כי המשיב יצא מהבניין. צפה במשיב יוצא מהשביל ולאחר מכן נעצר המשיב ע"י שותפיו. כי לאחר החיפוש סייע בהעברת המשיב בניידת הבילוש אל תא המעבר בתחנת לב ת"א.

ז. דוח פעולה מאת סמ"ר ליאור קיסילביץ מיום 14.1.24 שעה 19:10 - מסר כי הגיע לזירה לאחר שנמסר לו שהמשיב בשליטה. בכניסה לדירה ביצע סריקה לשלול נוכחות נוספת ואז הודיע למשיב על צו החיפוש וזכויותיו. המשיב ביקש שגיסו יהיה נוכח כעד בעת החיפוש. ברגע שגיסו של המשיב הגיע וכן כלבן, החל החיפוש. מסר כי הכלב סימן שקית שהייתה מונחת בסלון לצד הספה וסימן על מגירה בשדה אשר היתה בחדר השינה. מסר כי בשקית שהכלב סימן, הוא מצא שלוש שקיות נוספות. בשקית הראשונה היה חומר החשוד כמריחואנה אשר מחולק לשקיות שקופות ושקיות חלוקה. בשקית השנייה היו פלטות של חומר חשוד כסם מסוג חשיש ובשקית השלישית מצא שקיות שקופות רבות עם חומר החשוד כסם מסוג קוקאין.

מסר כי החזיר כל חומר לשקית שלו וכן את כל שלושת השקיות חזרה לשקית הגדולה. והחזיק הכול ברשותו במהלך החיפוש עד הגעתו לתחנה.

מסר כי בחדר השינה בשדה אשר סימן הכלב מצא סכום כסף המחוזק בגומייה, ובפני המשיב נספרו 5,720 ₪. בנוסף נתפסו שני משקלים דיגיטליים, אשר היו במגירה במזנון בסלון מתחת לטלוויזיה. וכן מסמכים המקשרים את המשיב לדירה.

ח. דוח פעולה של רס"ר אביתר רצון מיום 14.1.24 שעה 19:00 - מסר כי היה עם לירן רוזן, עידו וידל וליאור קיסילביץ. במהלך משמרת בילוש. התמקם בתצפית המשקיפה מול כתובתו של המשיב. בהמשך כשהמשיב יצא מהכתובת הודע לו על צו החיפוש ואז "**מיד הנ"ל אמר 'אני גר ב-חורה'... שאלתי אותו אם יש לו מפתח של בית וזה השיב בשלילה**". המשיב הובל לכניסה לבניין, אמר כי אינו גר פה. בסריקה בתיבת הדואר של דירה מס' 2 הובחן צרור עם 2 מפתחות. כשהמשיב השיב כי "**לא יודע**". בבדיקת המפתח נפתחה דירה 2. כשנשאל המשיב בשנית של מי הדירה, השיב "**שלי**", השיב "**אני גר לבד**". הוצג למשיב צו החיפוש והמשיב ביקש לזמן את גיסו שיהיה עד לחיפוש. לאחר כ 20 דקות כשהגיע הכלבן וגיסו של המשיב החל חיפוש. הכלבן סימן לעבר שקית שהיתה בסלון. בתוכה סמים מסוגים שונים אשר נתפסו ע"י שוטר בשם ליאור. בהמשך בוצע חיפוש ברכב וקטנוע ולא נתפס דבר. לאחר מכן נתפסו 2 טל"ס מהדירה.

ט. דוח פעולה של סמ"ר עידו וידל מיום 25.1.24 שעה 14:35 - מסר כי בהיותו צוות בילוש על אזרחי הגיע לכתובת האירוע. הוציא מהמערכת את פרטיה של בעלת הדירה והתקשר אליה לנייד. מסר כי לטלפון הנייד השיב בנה של

בעלת הדירה שבהמשך הגיע לדירה ופתח לצוות הבילוש את הדלת. מוסר הדוח ציין כי צילם את הדירה וצילם את מקומות תפיסת הסמים.

י. העתק חשבון ארנונה שנתי לתקופה 1.11.23 - 31.12.24 - חשבון מקורי שרשום על שם המשיב כשם לקוח הנכס שברחוב הגדוד העברי 14/2 בת ים.

יא. הודעה אדר אברהם מיום 15.01.24 שעה 17.12 - מספרת שחתמה על חוזה מול המשיב. לטענתה בוא אמור להתגורר לבדו בדירה. שהייתה בדירה ראתה מספר בחורים.

8. לאחר עיון בתיק החקירה ולאחר ששמעתי את טענות הצדדים אני מוצא לקבוע כי קיימות ראיות לכאורה בעניינו של המשיב. מדובר בתיק פשוט במסגרתו בעקבות צו חיפוש נתפסו סמים בדירה שהייתה בחזקת המשיב ככמות גדולה מאד כאמור בכתב האישום. תפיסת הסם בדירה בה מתגורר המשיב לבדו שלעצמה היא ראייה לכאורה להחזקת הסמים ע"י המשיב. על מנת להטיל ספק בראיות לכאורה על המשיב להטיל ספק בהחזקת הסם ע"י המשיב. טענת המשיב היא, כי הדירה הייתה ברשות הרבים ולכן לא ניתן לקשור את הסם למשיב בהכרח. אולם, הטלת הספק לא יכולה להסתמך על טענות כלליות נעדרות ביסוס ראייתי בתיק החקירה או העדר קיומן של ראיות שמובאות ע"י המשיב. העובדה שהמשיב טוען טענות מסוימות אין בה די. יש צורך בביסוס הטענות בראיות.

9. במקרה הנוכחי המשיב לא הציג ולא הביא ולו בדל ראיה התומכת בגרסתו. טענתו כאמור, היא שהדירה הייתה ברשות הרבים. לצורך כך טען המשיב מספר טיעונים התומכים בטענתו. ראשית, הדירה הושכרה לאחרים ונתרו בה חפצים שלהם. שנית, מפתח הדירה היה בתיבת הדואר, מכן למדים שהייתה רשות כניסה לכל דכפין. שלישית, יש דיירים נוספים המתגוררים בדירה, כשהוא מוסר שמות של אחיו ואדם נוסף, חיזוק לכך טען המשיב, בהודעת המשכירה שראתה אנשים נוספים בדירה.

10. שלושת הטענות לא הוכחו כיוצרים ספק סביר בהעדר ביסוס עובדתית התומך בטיעונים. אין ספק כי המשיב החזיק בדירה במועד הרלוונטי לאישום. מכוח חוזה שכירות, תשלום החשבונות של הדירה, והימצאותו במקום. הטענה הראשונה, לפיה הדירה הושכרה לאחרים ונתרו בה חפצים. היא טענה שאינה מבססת את השייכות בסם לאחרים. המשיב קיבל את הדירה לידיו בחודש בסמוך ל- 07.10.23 כשהחיפוש בדירתו נערך ביום 14.01.24. המקומות בהם נמצאו הסמים על פי דו"חות הפעולה והתצלומים הם אינם מקומות חבויים. בנסיבות אלו אין שום הגיון בדברי המשיב לפיו יתכן כי נותרו חפצים בניהם הסמים מהדיירים הקודמים.

11. טענה נוספת היא, כי המפתח הושאר בתיבת הדואר שהיא מקום ציבורי ולכן יתכן כי הסמים הוכנסו לדירה שלא בידיעת המשיב. טענה זו אין בדעתי לקבל. מי ששם את המפתח בתיבת הדואר הוא המשיב בעצמו. (עלפי הגרסאות בתיק היו שתי מפתחות אחד אצל המשיב ואחד אצל השוכר הקודם שהיה אותה עת בצפון) המשיב הוא ששלט על המפתח. המשיב התכחש בתחילה למגוריו במקום (דו"ח פעולה 14.01.24 מאת אביתר רצון). המשיב טען כי הוא מתגורר בחורה. הוא נשאל האם יש לו מפתח של הדירה והשיב בשלילה. השוטר שסרק את תיבות הדואר מצא את המפתח. לאחר הכניסה לדירה המשיב טען כי הוא זה שמתגורר בדירה לבדו. הטענה כי

מישהו שם את הסם נוכח הימצאות המפתח בתיבת הדואר היא טענה שאינה נסמכת בראיות. המשיב בעצמו בהודעה אמר שהגיע ערב קודם לכן לדירה. טרם יציאתו מהדירה התמקמה תצפית על הדירה והשוטרים נכנסו לפעולה רק לאחר יציאת המשיב מהדירה. בנסיבות אלו, לא ברור כיצד טענת המשיב מתבססת על משהו האוחז בצורה כל שהיא ראייה כזו או אחרת, אלא מדובר בטענה שהופרחה לחלל האוויר ללא שיש לה אחיזה ראייתית. לא ניתן להסתמך עליה במצב הראייתי בתיק, שכן היא אינה סותרת את ההחזקה הבלעדית של המשיב את הדירה.

12. הטענה השלישית היא טענה שיש דיירים נוספים המתגוררים בדירה, המשיב מסר שניים אחרים שהתגוררו בדירה אחיו ואדם בשם יעקב. המשיב מסר טלפונים של השנים. אחיו של המשיב לא אותר, לגבי האדם האחר טען המשיב כי שמו יעקב הוא מסר את הטלפון שלו למשטרה. האדם שפרטיו מסר המשיב אותר והובא לחקירה. אותו אדם מסר כי הוא אינו מכיר את המשיב והמשיב מסר כי לא מדובר באותו אדם. בנסיבות האמורות ניתן לומר כי טענות המשיב לגבי אנשים נוספים המתגוררים בדירה אליהם הפנה המשיב לא הוכחו. ראוי לציין, כי טענות על הכנסת הסם ע"י אחרים בנסיבות הראייתיות בתיק היא על שכמו של המשיב. הראיות מלמדות כי הדירה הייתה בחזקת המשיב. ברור כי כמו בכל דירה יש מבקרים שונים שמתארחים אצל המחזיקים בנכס, אולם הותרת חפצים בכמות הסם שנתפסה אינם דבר של מה בכך שיכול להותיר מבקר מבלי שהמחזיק בנכס לא שם דעתו לכך. הסמים לא נמצאו במקומות מוסלקים. בדו"ח הפעולה של השוטר ליאור קיסילביץ' צוין כי שקית אחת נמצאה "מונחת בסלון לצד הספה" השקית השנייה הייתה "במגירה בשידה בחדר השינה" שהכילה 3 שקיות סם שונות. מתיאור מציאת הסם ניתן ללמוד כי לא היה קושי למצוא את הסם וחזקה כי המתגורר בדירה היה צריך להיות מודע לקיום הסם עת שהה בבית, לו הושאר ע"י אחר.

13. סוף דבר, אני קובע, אפוא, כי קיימות ראיות לכאורה המבססות סיכוי סביר להרשעתו של המשיב בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום, עילת המעצר היא סטטוטורית נוכח העובדה כי מדובר בעבירות סמים, כמויות הסם וסוגי הסם המלמדים על מסוכנות המשיב ובהתחשב בכך הרי שמתקיימת עילת מעצר.

ניתנה היום, ט"ו אדר ב' תשפ"ד, 25 מרץ 2024, בנוכחות הצדדים.

שמואל מלמד, שופט